

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010331
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312010331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Pirkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.04.2013 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania okresného prokurátora z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/81/2012 zo dňa 26.11.2012 výrok o treste u obžalovaných ml. L. N. a C. B..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému ml. L. N. - nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
M. F. č. XX, okr. L., študentovi

u k l a d á

podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, l/, n/, § 41 ods. 3 Tr. zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 119 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

obžalovanému C. B. - nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom
M. F. č. XXX, okr. L.,
pracovníkovi firmy ILAS Company
M. F.

u k l a d á

podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. d/, l/, n/, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/81/2012 zo dňa 26.11.2012 bol obžalovaný ml. L. N. v bode I. a II. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov sčasti sám a sčasti vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 270 ods. 2 Tr. zákona a obžalovaný C. B. v bode I. uznaný vinným zo spolupáchateľstva zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 20 k § 270 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný ml. L. N. a obžalovaný C. B.:

v dome č. XX v obci M. F. od presne nezistenej doby do 07.05.2011 neoprávnene vyrobil viaceré bankovky v nominálnych hodnotách 5,- eur, 10,- eur. a 20,- eur, ktoré potom spoločne s obžalovaným C. B. dávali do obehu ako pravé najmä v prevádzke DANCING bar HELL na Námestí slobody č. XX v W., ale aj na iných miestach, pričom poslednú bankovku v nominálnej hodnote 5,- eur, vzor 2002 sériového čísla U 48720435368 predložil obžalovaný ml. L. N. ako pravú dňa 07.05.2011 v čase okolo 00.30 hod. v prevádzke DANCING bar Hell Humenné, pričom táto bola bezprostredne po pokuse o zaplatenie zadržaná pracovníčkou uvedeného baru, následne bola daná na kontrolu do Národnej banky Slovenska, oddelenie prípravy a analýzy platidiel na vypracovanie znaleckého posudku, pričom pri skúmaní bolo zistené, že sa jedná o falzifikát so stupňom nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát,

2. obžalovaný ml. L. N.:

s odsúdeným F. B. v presne nezistenom čase v mesiaci február 2011 v rodinnom dome č. XX, obci M. F., okres L. za použitia multifunkčného zariadenia nezistenej značky a výrobného čísla, vyhotovil 1 ks kópie bankovky v nominálnej hodnote 10,- eur, sériového čísla N63187690683, 1 ks kópie bankovky hodnoty 10,- eur, nezisteného sériového čísla a 1 ks kópie bankovky nominálnej hodnoty 5,- eur nezisteného sériového čísla. Dňa 25.02.2011 v čase okolo 18,00 hod. dal odsúdenému F. B. 2 ks kópii z týchto bankoviek nominálnej hodnoty 10,- eur, ktorý ich použil ako pravé toho istého dňa v nočných hodinách pri platbe v Reštaurácii Orion v L. na ul. Prof. Hlaváča, čím L. U. vznikla škoda vo výške 10,- eur. Kópiu bankovky nominálnej hodnoty 5,- eur L. U. dňa 25.02.2011, ktorý si s ňou v nočných hodinách toho istého dňa v reštaurácii Orion v L. na ul. Prof. Hlaváča, pripálil cigaretu a kópiu bankovky spálil,

za čo bol obž. ml. M. N. podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1, § 38 ods. 2, 3 s prihliadnutím na § 36 písm. l/, n/ Tr. zákona oproti neprítomnosti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zákona uložený spoločný trest odňatia slobody na 2 roky, ktorého výkon mu bol podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienične odložený a súčasne mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá mu bola podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určená na 30 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené podľa § 51 ods. 2 s použitím § 51 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze vstupu do pohostinských a zábavných podnikov, v ktorých je ponúkaný tovar za peniaze. Súčasne bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušený v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/163/2011 zo dňa 24.10.2011 celý výrok o vine a treste.

Obž. L. B. bol podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona prihliadajúc na poľahčujúce okolnosti § 36 písm. d/, l/, n/ oproti neprítomnosti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zákona a s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody na 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienične odložený a súčasne mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona bola určená na 3 roky, pričom súčasne podľa § 51 ods. 2 s použitím § 51 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze vstupu do pohostinských a zábavných podnikov, v ktorých je ponúkaný tovar za peniaze.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obž. ml. M. N. nahradiť poškodenému L. U. škodu vo výške 10,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor dňa 5.12.2012, ktoré dodatočne vymedzil v písomnom podaní zo dňa 24.01.2013 tak, že toto smeruje iba proti výroku o treste u oboch obžalovaných. K výrokom o vine a ani ku konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia nemal žiadne výhrady, za nesprávny však považoval výrok o treste u oboch obžalovaných. V danom prípade sa jedná o závažný zločin, ktorý bol spáchaný oboma páchatelmi so zisťným záujmom. Nejedná sa o jedno konanie, ale o opakované uvádzanie falšovaných peňazí do obehu, minimálne v okresoch L. a W.. Pre oboch obžalovaných je spoločným znakom aj to, že obaja majú problémy so správaním, či už v obci, v škole, a ani u jedného z nich sa nejedná o prvé vybočenie z medzí zákona. Problematickým sa javí použitie § 36 písm. n/ Tr. zákona, keďže obaja obžalovaní boli pri páchaní trestnej činnosti prichytení a následne sa podriaďovali úkonom trestného konania. Za mimoriadne problematické považuje použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona u obž. L. B., pretože žiadne konkrétne okolnosti, pokiaľ ide o okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, nie sú dané. Problematickým sa javí aj konštatovanie súdu, že uloženie trestu odňatia slobody obž. L. B. v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo pre osobu obžalovaného nespravodlivé a neprimerane prísne. Nie je celkom pochopiteľné, ako môže byť zákonný trest vo všeobecnosti i vo vzťahu ku konkrétnej osobe považovaný za nespravodlivý a neprimerane prísny. Vzhľadom na uvedené sa nazdáva, že uložené tresty obom obžalovaným sú veľmi mierne. Nazdáva sa, že súd mal obž. ml. M. N. uložiť prísnejší trest odňatia slobody - minimálne vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu s probačným dohľadom alebo mu mal uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obž. L. B. mal súd uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici prípustnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že trest na dolnej hranici prípustnej trestnej sadzby je u obž. L. B. mimoriadne prísny, bude možné akceptovať aj primerané zníženie trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obhajca obž. ml. M. N.. Podľa jeho názoru súd uložil obžalovanému dostatočný trest. Zo strany obž. ml. M. N. išlo o pokračovací trestný čin a preto Okresný súd Humenné zrušil v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/163/2011 zo dňa 24.10.2011 výrok o treste, pričom od právoplatného rozsudku tohto súdu uplynul viac ako rok, počas ktorého obžalovaný viedol riadny život. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery postupoval správne a trest, ktorý bol uložený ml. M. N., je uložený v súlade s účelom ukladania sankcií a výchovných opatrení pre mladistvých uvedených v § 97 Tr. zákona a dostatočný na jeho nápravu. Vzhľadom na uvedené považoval rozsudok Okresného súdu Humenné za správny a navrhol, aby ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V rámci odvolacieho konania krajský súd v prvom rade preskúmaval postup konania, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku, najmä z pohľadu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť, a zistil, že konajúci súd postupoval v súlade s procesným predpisom, keďže lehoty na prípravu pojednávania boli zachované, právo na obhajobu obžalovaných bolo dodržané, pričom obžalovaní mali možnosť vyjadriť sa ku skutku a k dôkazom vykonávaných na hlavnom pojednávaní. Obaja obžalovaní vyhlásili, že sú vinnými zo spáchania žalovaného skutku, a aj keď konajúci súd ich nepoučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu ani napadnuteľné odvolaním, resp. dovolaním, podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, podľa názoru odvolacieho súdu nejde v prerokúvanom prípade o takú chybu konania, ktorá by mala za následok porušenie obhajoby. Uvedený záver vyvodil odvolací súd i na základe prejavu vôle oboch obžalovaných, keď proti napadnutému rozsudku nepodali odvolanie. Prijatiu vyhlásenia oboch obžalovaných, že sú vinnými zo spáchania skutku, predchádzal postup súdu podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku a podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku. Vyhlásenie oboch obžalovaných je v súlade s obsahom dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, z ktorých vyplývajú skutkové tvrdenia obžaloby naplňajúce znaky žalovaného trestného činu.

Výrok o vine nebol napadnutý ani odvolateľom, ktorý ho považuje za vecne správny a zákonný. S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd. Konanie obžalovaného L. B., ak falšované peniaze dal ako pravé spoločne s obž. ml. M. N., napĺňa znaky zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Správne kvalifikoval konajúci súd aj konanie obžalovaného ml. M. N. ako pokračovací zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zákona sčasti samostatne a sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom nielen v obžalobe ale aj v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/163/2011 zo dňa 24.10.2011, v ktorom bol výrok o vine a treste zrušený podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona, keďže skutok, z ktorého bol uznaný vinným, bol spáchaný v mesiaci február 2011 a k vzneseniu obvinenia zaň došlo uznesením z 27.06.2011, teda po spáchaní žalovaného skutku v tejto trestnej veci.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnuté výroky o treste.

Za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestný zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov.

Obž. ml. M. N. bol za uvedený zločin uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom konajúci súd pri určení druhu trestu a jeho výmery aplikoval aj ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na skutočnosť, že ide o mladistvého páchatel'a. V dôsledku použitia tohto ustanovenia sa znížila zákonná trestná sadzba na polovicu s tým, že horná hranica v zmysle citovaného ustanovenia je päť rokov a dolná hranica podľa tohto ustanovenia po znížení je dva roky.

Pri hodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktorých pomer má vplyv na zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, 4 Tr. zákona, konajúci súd bral zreteľ na priznanie sa obžalovaného ml. M. N. k spáchanému skutku a na to, že svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l), ako aj na napomáhanie obžalovaného pri objasňovaní jeho trestnej činnosti (§ 36 písm. n/). Odvolateľ namietal ostatnú poľahčujúcu okolnosť v tom smere, že obžalovaný bol prichytený pri čine a preto sa iba podriaďoval úkonom trestného stíhania. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, pretože obž. ml. M. N. vo svojej výpovedi popísal spôsob neoprávnenej výroby bankoviek, v dôsledku čoho bola objasnená aj táto časť jeho trestnej činnosti a orgány činné v trestnom konaní nemuseli vyvíjať ďalšiu činnosť na odhaľovanie zdroja výroby bankoviek. Odvolací súd priznal obžalovanému aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a tou je v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Z odpisu registra trestov plyní, že obž. ml. M. N. bol iba v jednom prípade odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/163/2011, ktorý bol z dôvodu ukladania spoločného trestu v tomto konaní podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušený v celom rozsahu. Uvedené zistenie potom umožňovalo vyvodiť záver, že obžalovaný ml. M. N. pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú mu bol ukladaný spoločný trest, viedol riadny život. Priťažujúce okolnosti konajúci súd nezistil a pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností sa znižovala horná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, čo malo za následok úpravu trestnej sadzby odňatia slobody na dva roky až štyri roky.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, odvolací súd posúdil ako dostatočný. Vychádzal pritom z hodnotenia osoby obžalovaného a z okolností prípadu, teda že obžalovanému bol ukladaný trest síce za pokračovací trestný čin ale fakticky ide uňho o prvé odsúdenie.

Obž. ml. M. N. bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Tento spôsob výkonu trestu namietal odvolateľ, keďže ho považoval za nedostatočný.

Konajúci súd odôvodnil podmienene odloženie uloženého trestu odňatia slobody okrem hodnotenia osoby obžalovaného, jeho doterajšieho života a poľahčujúcimi okolnosťami aj tým, že účelom trestu u mladistvého je predovšetkým dosiahnuť jeho prevýchovu na riadneho občana a napomôcť mu začleniť sa do rodinného a sociálneho prostredia. Podľa názoru odvolacieho súdu pri ukladaní trestu mladistvému pristupoval konajúci súd starostlivo a zvažil všetky okolnosti prípadu. Je faktom, že obžalovaný žije v neúplnej rodine bez otca, ktorá má i finančné problémy, čo mohlo ovplyvniť jeho zmýšľanie pri zabezpečení si finančných prostriedkov pre vlastné v jeho veku nesprávne potreby

(požívanie alkoholu). Na druhej strane ale z prešetrovaných rodinných pomerov plynie, že matka sa o obžalovaného riadne stará, zabezpečuje mu všetky potreby a dohliada na jeho výchovno-vzdelávací proces. Preto je tu reálna možnosť dosiahnuť účel trestu u obžalovaného bez jeho výkonu. Podmienečne odložený trest odňatia slobody na dlhšiu skúšobnú dobu poskytuje takúto možnosť aj dostatočný časový priestor na to, aby obžalovaný najmä svojím správaním preukázal, že hrozba výkonom trestu odňatia slobody bola dostatočnou sankciou na jeho prevýchovu. Za daného stavu preto odvolací súd vyvodil záver, že skúšobnú dobu podmienečne odloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom je nevyhnutné predĺžiť na maximálnu dobu, aby pôsobenie na mladistvého obžalovaného aj probačným dohľadom bolo čo najúčinnšie.

K uplatňovanej námietke odvolateľa vo vzťahu k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody obž. ml. M. N. odvolací súd uvádza, že dôkazmi nebolo preukázané, aby obžalovaný bol trestne stíhaný v inej veci s výsledkom uloženia výchovných opatrení, ktoré nevedli k dosiahnutiu účelu trestu. Preto podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému ml. M. N. podľa § 117 ods. 2 Tr. zákona splnené neboli.

Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd vo vzťahu k obžalovanému ml. M. N. zrušil výrok o treste a rozhodol o treste sám s prihliadnutím na vyššie rozvedené dôvody tak, že mu uložil trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon mu podmienečne odložil s probačným dohľadom a určil mu skúšobnú dobu na tri roky.

Súčasne mu uložil, na rozdiel od konajúceho súdu, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorý môže napomôcť mladistvému zaradiť sa do riadneho života a zmeniť svoj postoj k životným hodnotám.

Počas uloženej skúšobnej doby obžalovaný ml. M. N. má viesť riadny život, plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu z probačného dohľadu a z uloženého obmedzenia, a pokiaľ tieto poruší, táto skutočnosť môže viesť k rozhodnutiu, že uložený trest vykoná. Závisí teda len od obžalovaného, či sa aktívne pričíní o svoju nápravu viesť do budúcnosti riadny život.

Obžalovanému L. B. uložil konajúci súd trest odňatia slobody vo výmere troch rokov za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, aplikáciu ktorého namietal odvolateľ.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, v čom videl konajúci súd okolností prípadu, či pomery páchatel'a, ktoré mali podstatný vplyv na zhodnotenie zákonom stanovenej trestnej sadzby ako veľmi prísnej. Preto námietka odvolateľa, ak posúdil, že žiadne okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a nie sú dané, bola opodstatnená.

Odvolací súd pri posúdení primeranosti a zákonnosti trestu vychádzal z dôkazov vykonaných konajúcim súdom. predovšetkým ide o odpis registra trestov, z ktorého plynie, že obž. L. B. už v minulosti spáchal trestný čin, vo vzťahu ku ktorému bolo trestné stíhanie podmienečne zastavené a počas skúšobnej doby určenej mu v tomto konaní spáchal prerokúvaný zločin. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Michalovce sp. zn. Pv/874/2010 zo dňa 10.12.2010 je totiž zrejmé, že trestné stíhanie vedené pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona spáchaného dňa 02.10.2010 bolo podmienečne zastavené a podľa § 216 ods. 2 mu bola určená skúšobná doba na 1 rok. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.01.2011, v dôsledku čoho dňa 16.01.2011 mu začala plynúť skúšobná doba a táto uplynula dňa 16.01.2012.

Zo správy Obvodného úradu Michalovce vyplýva, že obž. L. B. nie je vedený v evidencii priestupkov od roku 2010, z miesta bydliska bol hodnotený v tom smere, že opakovane bol upozorňovaný na nevhodné správanie, avšak komisiou na ochranu verejného poriadku prejednaný nebol. Z prešetrovania pomerov tiež vyplýva, že obžalovaný pochádza z desiatich detí, pričom rodina býva v prenajatých priestoroch. Podľa vyjadrenia obžalovaného v rodine pracuje iba on a jeho otec.

Konajúci súd priznal obžalovanému L. B. poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/, l/, n/ Tr. zákona, t.j. že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, k trestnému činu sa priznal a tento aj olutoval, a napomáhal objasňovaniu svojej trestnej činnosti. Ak odvolateľ namietal, že obžalovaný L. B.

sa v rámci trestného stíhania iba podriaďoval úkonom a svoju trestnú činnosť nenapomáhal objasňovať, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že po zaistení obž. ml. M. N. obžalovaný L. B. sa sám prihlásil na políciu a k trestnej činnosti sa priznal. Preto je odôvodnená aj namietaná poľahčujúca okolnosť.

Pri posudzovaní druhu trestu a najmä jeho výmery aj odvolací súd dospel k názoru, že uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bolo pre obžalovaného L. B. neprimerane prísny trestom nielen so zreteľom na jeho vek, keď zločin spáchal v krátkej dobe po dovŕšení veku dospelosti, ale aj na okolnosti prípadu, z ktorých plynie, že obžalovaný v dvoch prípadoch použil po jednej falošnej bankovke, ktoré dal ako pravé, o nízkej nominálnej hodnote - 10 eur. Okrem toho odvolací súd zistenie, že obžalovaný pochádza z mnohopočetnej rodiny, ktorá je výlučne odkázaná na príjem jeho a jeho otca, vyhodnotil ako mimoriadne pomery na strane obžalovaného.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Za pomery páchatel'a sa považujú také okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanej trestnej činnosti ale ktoré súvisia s osobou páchatel'a ako objektu trestu a s jeho osobným životom. Medzi ne možno zaradiť i skutočnosť, že páchatel' žije v početnej rodine, ktorá je na neho s výživou odkázaná, pričom neprítomnosť páchatel'a po dlhšiu dobu v rodine by mohla ohroziť výživu osôb v tejto rodine.

Pre použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona musia byť súčasne splnené dve podmienky.

V danom prípade prvá podmienka je splnená existenciou mimoriadnych pomerov zistených u obž. L. B., ktorý je žiteľom početnej rodiny. Druhá zákonná podmienka spočívajúca v tom, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, je taktiež splnená.

Ako to z vyššie uvedeného plynie, uloženie trestu odňatia slobody obž. L. B. v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, minimálne sedem rokov, by bolo neprimerane prísny trestom. Osoba obžalovaného nie je vážne narušeným páchatel'om, čo možno vyvodiť z doterajšieho spôsobu jeho života, a preto na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Za danej situácie odvolací súd vyvodil záver, že trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý obžalovanému L. B. uložil konajúci súd, je trestom primeraným a zodpovedajúcim zákonu.

Odvolací súd sa stotožnil aj s tým záverom konajúceho súdu, že uložený trest odňatia slobody možno podmiennečne odložiť, avšak za prísnejších kritérií. Podmiennečné odloženie výkonu uloženého trestu s probačným dohľadom aj podľa názoru odvolacieho súdu je spôsobilé zabezpečiť prevýchovný účel trestu, avšak určená skúšobná doba vo výmere 3 rokov je nedostatočná najmä s poukazom na to, že obžalovaný ako mladistvý v minulosti spáchal prečin. Dlhšia skúšobná doba v trvaní 5 rokov je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnou na to, aby obžalovaný počas nej preukázal, či hrozba výkonom trestu postačuje na jeho nápravu a zaradenie sa do riadneho spôsobu života za súčasného dodržiavania spoločenských noriem, alebo je nevyhnutný výkon uloženého trestu. Ostatne to závisí už iba od správania sa obžalovaného L. B., či využije možnosti prevýchovného trestu.

Na posilnenie dosiahnutia účelu trestu bola obžalovanému L. B. uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorý mu môže výrazným spôsobom napomôcť zbaviť sa zlých návykov a zaradiť sa do riadneho života.

S poukazom na uvedené odvolací súd na podklade odvolania prokurátora postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil v rozsudku okresného súdu napadnutý výrok o treste u oboch obžalovaných a na základe skutkového stavu zabezpečeného konajúcim súdom, ktorý bol doplnený dôkazmi v odvolacom konaní, následne rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

V podstate z týchto dôvodov odvolací súd posúdil odvolanie prokurátora za čiastočne dôvodné a sprísnil tresty obom obžalovaným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.